

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2019. gada 11. decembrī*

[Teksts labots ar 2020. gada 13. februāra rīkojumu]

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Fizisko personu aizsardzība attiecībā uz personas datu apstrādi – Eiropas Savienības Pamattiesību harta – 7. un 8. pants – Direktīva 95/46/EK – 6. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 7. panta f) punkts – Personas datu apstrādes atzīšana par likumīgu – Valsts tiesiskais regulējums, ar kuru, lai nodrošinātu personu, mantas un vērtslietu drošību un aizsardzību un lai īstenotu likumīgas intereses, ir atļauta videonovērošana bez datu subjekta piekrišanas – Videonovērošanas sistēmas uzstādīšana dzīvojamās ēkas koplietošanas telpās

Lietā C-708/18

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Tribunalul București* (Bukarestes apgabaltiesa, Rumānija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2018. gada 2. oktobrī un kas Tiesā registrēts 2018. gada 6. novembrī, tiesvedībā

TK

pret

Asociația de Proprietari bloc M5A-ScaraA,

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja A. Prehala [*A. Prechal*] (referente), tiesneši L. S. Rosi [*L. S. Rossi*], J. Malenovskis [*J. Malenovský*], F. Biltšens [*F. Biltgen*] un N. Vāls [*N. Wahl*],

ģenerālvokāts: Dž. Pitrucella [*G. Pitruzzella*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- Rumānijas valdības vārdā – *C.-R. Canțâr*, kā arī *O.-C. Ichim* un *A. Wellman*, pārstāvji,
- Čehijas Republikas valdības vārdā – *M. Smolek*, *J. Vlácil* un *O. Serdula*, pārstāvji,
- Dānijas valdības vārdā – *J. Nyman-Lindegren*, kā arī *M. Wolff* un *P. Z. L. Ngo*, pārstāvji,

* Tiesvedības valoda – rumāņu.

- [Ar labojumu, kas izdarīts ar 2020. gada 13. februāra rīkojumu] Īrijas vārdā – *M. Browne* un *G. Hodge*, kā arī *A. Joyce*, pārstāvji, kuriem palīdz *D. Fennelly, BL*,
- Austrijas valdības vārdā – sākotnēji *G. Hesse* un *J. Schmoll*, pēc tam *J. Schmoll*, pārstāvji,
- Portugāles valdības vārdā – *L. Inez Fernandes*, kā arī *P. Barros da Costa*, *L. Medeiros*, *I. Oliveira* un *M. Cancela Carvalho*, pārstāvji,
- Eiropas Komisijas vārdā – *H. Kranenborg* un *D. Nardi*, kā arī *L. Nicolae*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerālvokāta uzklauššanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV 1995, L 281, 31. lpp.) 6. panta 1. punkta e) apakšpunktu un 7. panta f) punktu, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 8. pantu un 52. pantu.
- 2 Šis lūgums tika iesniegts TK tiesvedībā pret *Asociația de Proprietari bloc M5A-Scara A* (Ēkas M5A A kāpņu telpas kopīpašnieku apvienība, Rumānija, turpmāk tekstā – “kopīpašnieku apvienība”) par TK prasību uzdot šai apvienībai deaktivēt šīs ēkas videonovērošanas sistēmu un demontēt tās koplietošanas telpās uzstādītās kameras.

Athilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 No 2018. gada 25. maija Direktīva 95/46 ir atcelta un aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti (OV 2016, L 119, 1. lpp.). Tomēr, ņemot vērā attiecīgo faktu pamatlietā rašanās laiku, uz pamatlietu attiecas šī direktīva.
- 4 Direktīvas 95/46 mērķis – saskaņā ar tās 1. pantu – ir aizsargāt fizisko personu pamattiesības un brīvības, tostarp viņu privātās dzīves neaizskaramību saistībā ar personas datu apstrādi, kā arī novērst šķēršļus šo datu brīvai plūsmai.
- 5 Šīs direktīvas 3. panta 1. punktā bija paredzēts:

“Šī direktīva attiecas uz personas datu apstrādi pilnībā vai daļēji ar automatizētiem līdzekļiem un uz personas datu, kuri veido daļu no kartotēkas vai ir paredzēti, lai veidotu daļu no kartotēkas, apstrādi, kura netiek veikta ar automatizētiem līdzekļiem.”

- 6 Šīs direktīvas II nodaļā ietilpa I iedaļa “Principi, kas attiecas uz datu kvalitāti”, kuru veidoja šīs pašas direktīvas 6. pants, kurā bija noteikts:

“1. Dalībvalstis nosaka to, ka personas datiem jābūt:

- a) apstrādātiem godīgi un likumīgi;
- b) vāktiem konkrētiem, precīzi formulētiem un likumīgiem nolūkiem, un tos nedrīkst tālāk apstrādāt ar šiem nolūkiem nesavienojamā veidā. Turpmāka datu apstrāde vēsturiskiem, statistiskiem vai zinātniskiem nolūkiem nav uzskatāma par nesavienojamu, ar noteikumu, ka dalībvalstis sniedz atbilstošas garantijas;
- c) adekvātiem, attiecīgiem un ne pārmērīgā apjomā attiecībā uz nolūkiem, kādiem tie savākti un/vai tālāk apstrādāti;
- d) precīziem un nepieciešamības gadījumā atjauninātiem; jāveic visi reālie pasākumi, lai nodrošinātu, ka neprecīzus vai nepilnīgus datus, ņemot vērā to vākšanas vai turpmākās apstrādes nolūkus, dzēš vai izlabo;
- e) saglabātiem veidā, kas pieļauj datu subjektu identifikāciju ne ilgāk, kā tas nepieciešams nolūkiem, kuriem datus vāca vai kuriem tos turpmāk apstrādā. Dalībvalstis nosaka atbilstošas garantijas personas datiem, kurus uzglabā ilgāku laiku, lai izmantotu vēsturiskiem, statistiskiem vai zinātniskiem nolūkiem.

2. Personas datu apstrādātājam jānodrošina 1. punkta izpilde.”

- 7 Šīs Direktīvas 95/46 II nodaļas II iedaļas “Kritēriji datu apstrādes atzišanas par likumīgu” 7. pants bija formulēts šādi:

“Dalībvalstis paredz to, ka personas datus var apstrādāt tikai, ja:

- a) datu subjekts nepārprotami devis savu piekrišanu;
vai
- b) apstrāde vajadzīga līguma, kurā datu subjekts ir līgumslēdzēja puse, izpildei vai pasākumu veikšanai pēc datu subjekta pieprasījuma pirms līguma noslēgšanas;
vai
- c) apstrāde vajadzīga, lai izpildītu uz personas datu apstrādātāju attiecināmas juridiskas saistības;
vai
- d) apstrāde vajadzīga, lai aizsargātu datu subjekta būtiskas intereses;
vai
- e) apstrāde vajadzīga sabiedrības interesēs realizējama uzdevuma izpildei vai personas datu apstrādātājam vai trešajai personai, kurai dati tiek atklāti, piešķirto oficiālo pilnvaru realizācijai;
vai

- f) apstrāde vajadzīga personas datu apstrādātāja vai trešo personu, kurām dati tiek atklāti, likumīgo interešu ievērošanai, izņemot, ja šīs intereses ignorē, ņemot vērā datu subjekta pamattiesību un brīvību intereses, kurām nepieciešama aizsardzība saskaņā ar 1. panta 1. punktu.”

Rumānijas tiesību akti

- 8 *Legea nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date* (Likums Nr. 677/2001 par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti) (*Monitorul Oficial*, I daļa, Nr. 790, 2001. gada 12. decembris), kas grozīts ar Likumu Nr. 102/2005 un valdības Ārkārtas rīkojumu Nr. 36/2007 un kas *ratione temporis* piemērojams strīdam pamatlietā, tika pieņemts, lai Rumānijas tiesībās transponētu Direktīvu 95/46.

- 9 Šī likuma 5. pantā bija paredzēts:

“1. Jebkāda personas datu apstrāde, izņemot, ja tā attiecas uz datiem, kas ietilpst 7. panta 1. punktā 8. un 10. panta minētajās kategorijās, var tikt veikta vienīgi tad, ja datu subjekts ir skaidri un nepārprotami devis savu piekrišanu šai apstrādei.

2. Datu subjekta piekrišana netiek prasīta šādos gadījumos:

- a) ja apstrāde ir vajadzīga līguma vai priekšlīguma, kurā datu subjekts ir līgumslēdzēja puse, izpildei vai pasākumu veikšanai pēc datu subjekta pieprasījuma pirms līguma vai priekšlīguma noslēgšanas;
- b) ja apstrāde ir vajadzīga datu subjekta vai citas apdraudētas personas dzīvības, fiziskās integritātes vai veselības aizsardzībai;
- c) ja apstrāde ir vajadzīga, lai izpildītu uz pārzini attiecināmu juridisku pienākumu;
- d) ja apstrāde vajadzīga sabiedrības interesēs realizējama uzdevuma izpildei vai pārzinim vai trešajai personai, kurai dati tiek atklāti, piešķirto oficiālo pilnvaru realizācijai;
- e) ja apstrāde ir vajadzīga pārziņa vai trešās personas, kurai dati tiek atklāti, likumīgo interešu ievērošanai, ar nosacījumu, ka šīs intereses nerada aizskārumu datu subjekta pamattiesībām un pamatbrīvībām;
- f) ja apstrāde attiecas uz datiem, kas ir iegūti saskaņā ar likumu no publiski pieejamiem dokumentiem;
- g) ja apstrāde tiek veikta vienīgi statistikas vai zinātniskās vai vēstures pētniecības nolūkos un dati visā apstrādes laikā paliek anonīmi.

3. 2. punkta nosacījumi neietekmē tiesību normas, kuras reglamentē valsts iestāžu pienākumu ievērot un aizsargāt intīmo, ģimenes un privāto dzīvi.”

- 10 *Autoritate Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal* (Personas datu apstrādes uzraudzības valsts iestāde, Rumānija; turpmāk tekstā – “ANSPDCP”) Lēmums Nr. 52/2012 attiecās uz personas datu apstrādi, izmantojot videonovērošanu, tā pamatlietai piemērojamajā redakcijā 1. pantā bija noteikts:

“Tādu attēlu vākšana, uzglabāšana, izmantošana, nosūtīšana, izpaušana vai jebkāda cita apstrāde, izmantojot videonovērošanu, kas ļauj tieši vai netieši identificēt fiziskas personas, ir personas datu apstrāde, kas ietilpst [Likuma nr. 677/2001) piemērošanas jomā.”

11 Šī lēmuma 4. pantā bija noteikts:

“Videonovērošana galvenokārt var tikt veikta šādiem mērķiem:

- a) pārkāpumu novēršana un cīņa ar tiem;
- b) ceļu satiksmes uzraudzība un ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu konstatēšana;
- c) personu, īpašumu un vērtslietu, ēku un sabiedrisko struktūru, kā arī to nožogojumu apsargāšana un aizsardzība;
- d) pasākumu veikšana sabiedrības interesēs vai publisko pilnvaru īstenošana;
- e) likumīgu interešu īstenošana, ar nosacījumu, ka netiek aizskartas datu subjekta pamattiesības un pamatbrīvības.”

12 Saskaņā ar minētā lēmuma 5. panta 1.–3. punktu:

- “1. “Videonovērošanu var veikt sabiedrībai pieejamās vai paredzētās vietās un telpās, tostarp uz publiski pieejamiem ceļiem, kas atrodas publiskā vai privātā īpašumā, ievērojot likumā paredzētos nosacījumus.
- 2. Videonovērošanas kameras tiek uzstādītas tā, ka tās ir redzamas.
- 3. Apslēptu videonovērošanas līdzekļu izmantošana ir aizliegta, izņemot likumā paredzētos gadījumus.”

13 Šā paša lēmuma 6. pantā bija noteikts:

“Personas datu apstrāde, izmantojot videonovērošanas sistēmas, tiek veikta ar skaidru un nepārprotamu datu subjekta piekrišanu vai gadījumos, kas minēti Likuma Nr. 677/2001 5. panta 2. punktā [..].”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 14 TK dzīvo viņam piederošā dzīvoklī, kurš atrodas ēkā M5A. Pēc dažu šīs ēkas kopīpašnieku pieprasījuma 2016. gada 7. aprīlī notikušajā kopsapulcē kopīpašnieku apvienība pieņēma lēmumu šajā ēkā uzstādīt videonovērošanas kameras.
- 15 Izpildot šo lēmumu, ēkas M5A koplietošanas telpās tika uzstādītas trīs videonovērošanas kameras. Pirmā kamera bija vērsta uz ēkas fasādi, savukārt otrā un trešā tika uzstādītas attiecīgi ēkas pirmā stāva vestibilā un liftā.
- 16 TK iebilda pret videonovērošanas sistēmas uzstādīšanu tāpēc, ka ar to tiekot pārkāptas tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību.
- 17 Konstatējis, ka, neņemot vērā viņa vairākkārtējās iebildes un to, ka kopīpašnieku apvienība bija rakstveidā atzinusi, ka uzstādītā videonovērošanas sistēma ir nelikumīga, šī sistēma turpina darboties, TK vērsās iesniedzējtiesā ar prasību likt šai apvienībai demontēt šīs trīs kameras un tās galīgi deaktivēt, pretējā gadījumā uzliekot maksāt piespiedu naudu.
- 18 Šajā tiesā TK apgalvo, ka ar šo videonovērošanas sistēmu tiek pārkāptas Savienības primārās un atvasinātās tiesības, it īpaši tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību, kā arī valsts tiesību normas par tiesībām uz privātās dzīves neaizskaramību. Viņš turklāt norādīja, ka kopīpašnieku apvienība bija uzņēmusies pārziņa funkcijas, neievērojot šajā nolūkā likumā paredzēto reģistrācijas procedūru.

- 19 Kopīpašnieku apvienība norādīja, ka lēmums uzstādīt videonovērošanas sistēmu tika pieņemts, lai pēc iespējas efektīvāk kontrolētu, kas ieiet ēkā un kas no tās iznāk, jo lifts vairākkārtīgi bija ticis izdemolēts un vairākos dzīvokļos, kā arī koplietošanas telpās bija notikušas ielaušanās un zādzības.
- 20 Tā precizēja arī, ka citi pasākumi, ko tā bija veikusi iepriekš, proti, iekļuves sistēmas ēkā, izmantojot namruni un magnētisko karti, ierīkošana nebija novērsusi šāda paša veida pārkāpumu atkārtošanos.
- 21 Turklāt kopīpašnieku apvienība TK nosūtīja protokolu, ko tā bija sastādījusi ar videonovērošanas kameras ierīkojušo sabiedrību un kurā bija norādīts, ka 2016. gada 21. oktobrī bija izdzēsti sistēmas cietā diska dati un tas bija ticis atvienots, ka sistēma bija tikusi deaktivēta un saglabātie attēli – izdzēsti.
- 22 Tā viņam arī bija darījusi zināmu citu – 2017. gada 18. maija protokolu, no kura izriet, ka visas trīs videonovērošanas kameras bija tikušas demontētas. Šajā protokolā bija precizēts, ka kopīpašnieku apvienība starplaikā bija veikusi procedūru, kas tai ļāva reģistrēties par personas datu pārzini.
- 23 TK tomēr norādīja iesniedzējtiesā, ka visas trīs videonovērošanas kameras joprojām atrodas savās vietās.
- 24 Iesniedzējtiesa norāda, ka Likuma Nr. 677/2001 5. pantā vispārīgi paredzēts, ka personas datu apstrāde, kā attēlu ierakstīšana ar videonovērošanas sistēmas palīdzību, var tikt veikta tikai tad, ja datu subjekts tam ir skaidri un nepārprotami devis savu piekrišanu. Šī paša panta 2. punktā tomēr ir minēta virkne izņēmumu no šī noteikuma, tostarp izņēmums, saskaņā ar kuru personas datu apstrāde ir vajadzīga datu subjekta vai citas apdraudētas personas dzīvības, fiziskās integritātes vai veselības aizsardzībai. ANSPDCP Lēmumā Nr. 52/2012 ir paredzēts tāda paša veida izņēmums.
- 25 Turpinājumā iesniedzējtiesa atsaucas it īpaši uz Hartas 52. panta 1. punktu, kurā nostiprināts princips, ka jāpastāv samērīgumam starp iejaukšanās pilsoņu tiesībās un brīvībās mērķi un izmantotajiem līdzekļiem.
- 26 Šīs tiesas ieskatā, nešķiet, ka videonovērošanas sistēma, par kuru ir runa, būtu tikusi izmantota veidā vai mērķim, kurš neatbilstu kopīpašnieku apvienības deklarētajam mērķim, proti, aizsargāt datu subjektu, t.i., ēkas, kurā šī sistēma tika ierīkota, dzīvību, fizisko integritāti un veselību.
- 27 Šādos apstākļos *Tribunalul București* (Bukarestes apgabaltiesa, Rumānija) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai Hartas 8. un 52. pants un Direktīvas 95/46 7. panta f) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādas valsts tiesību normas kā pamatlīdētā aplūkojamās, proti, [Likuma Nr. 677/2001] 5. panta 2. punkts un [ANSPDCP Lēmuma Nr. 52/2012] 6. pants, kas paredz iespēju izmantot videonovērošanu, lai garantētu personu, mantas un vērtslietu drošību un aizsardzību un lai īstenotu likumīgas intereses, bez attiecīgās personas piekrišanas?
- 2) Vai Hartas 8. un 52. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiesību un brīvību ierobežošana ar videonovērošanas starpniecību atbilst samērīguma principam, apmierina prasību, ka tā ir “nepieciešama” un “patiešām atbilst vispārējas nozīmes mērķiem vai vajadzībai aizsargāt citu personu tiesības un brīvības”, ja pārzinis var veikt citus pasākumus attiecīgo likumīgo interešu aizsardzībai?
- 3) Vai Direktīvas 95/46 7. panta f) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pārzina “likumīgajām interesēm” ir jābūt pierādītām un tādām, kas ir radušās un pastāv apstrādes brīdī?

- 4) Vai Direktīvas 95/46 6. panta 1. punkta e) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka apstrāde (videonovērošana) ir pārmērīga un neatbilstoša, ja pārzinis var veikt citus pasākumus attiecīgo likumīgo interešu aizsardzībai?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

- 28 Iesākumā jākonstatē, pirmkārt, ka, lai gan iesniedzējtiesa ceturtajā jautājumā atsaucas uz Direktīvas 95/46 6. panta 1. punkta e) apakšpunktu, tā nesniedz nekādus paskaidrojumus par šīs tiesību normas nozīmīgumu strīda pamatlietas iznākumam.
- 29 Šī tiesību norma attiecas vienīgi uz prasībām, kādām ir jāatbilst personas datu uzglabāšanai. Taču nekas Tiesas rīcībā esošajos lietās materiālos neļauj uzskatīt, ka pamatliesa attiektos uz šo aspektu.
- 30 Savukārt, ciktāl ar šo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai tādas videonovērošanas sistēmas kā tās izskatāmajā lietā uzstādīšana ir samērīga ar izvirzītajiem mērķiem, jānorāda, ka jautājums par to, vai šīs sistēmas savāktie personas dati atbilst samērīguma prasībai, ir saistīts ar Direktīvas 95/46 6. panta 1. punkta c) apakšpunkta interpretāciju.
- 31 Šī pēdējā minētā tiesību norma ir jāņem vērā, pārbaudot otro Direktīvas 95/46 7. panta f) punktā minēto piemērošanas nosacījumu, atbilstoši kuram personas datu apstrādei ir jābūt “vajadzīgai” likumīgām interesēm.
- 32 Otrkārt, ar pirmo un otro jautājumu iesniedzējtiesa atsaucas uz Hartas 8. un 52. pantu, skatītiem atsevišķi vai kopā ar Direktīvas 95/46 7. panta f) punktu. Tiesa jau ir precizējusi, ka attiecībā uz otrā no minētajiem nosacījumiem par personas, uz kuru attiecas datu aizsardzība, tādu pamattiesību un pamatbrīvību pastāvēšanu, kuras ir svarīgākas nekā pārziņa vai trešās personas, kurai dati tiek atklāti, likumīgās intereses, novērtēšanu ir nepieciešams izvērtēt pretnostatītās tiesības un intereses attiecīgajā gadījumā atkarībā no attiecīgās situācijas konkrētiem apstākļiem, un šīs izvērtēšanas ietvaros ir jāņem vērā attiecīgās personas tiesību, kas izriet no Hartas 7. un 8. panta, nozīmīgums (spriedums, 2011. gada 24. novembris, *Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito*, C-468/10 un C-469/10, EU:C:2011:777, 40. punkts). No tā izriet, ka šajā gadījumā 8. un 52. pants nav jāpiemēro, atsevišķi ņemti.
- 33 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir uzskatāms, ka ar saviem jautājumiem, kuri ir jāapskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Direktīvas 95/46 6. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 7. panta f) punkts, skatīti Hartas 7. un 8. panta gaismā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādas valsts tiesību normas, kuras bez datu subjektu piekrišanas atļauj ierīkot tādu videonovērošanas sistēmu kā pamatlietā, kas ierīkota dzīvojamās ēkas koplietošanas telpās, lai īstenotu likumīgas intereses apsargāt un aizsargāt personas un īpašumu.
- 34 Jāatgādina, ka uzraudzība, kas tiek veikta ar tādu personu video ierakstīšanu, kuri tiek uzglabāti cirkulējošā ieraksta iekārtā, proti, cietajā diskā, saskaņā ar Direktīvas 95/46 3. panta 1. punktu ir personas datu apstrāde ar automatizētiem līdzekļiem (spriedums, 2014. gada 11. decembris, *Ryneš*, C-212/13, EU:C:2014:2428, 25. punkts).
- 35 Tādējādi videonovērošanas, izmantojot kameru, sistēma ir jāatzīst par personas datu apstrādi ar automatizētiem līdzekļiem minētās tiesību normas izpratnē, ja uzstādītā iekārta ļauj reģistrēt un uzglabāt tādas personas datus kā attēli, kas ļauj identificēt fiziskas personas. Iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai sistēmai pamatlietā piemīt šādas īpašības.

- 36 Turklāt jebkurai personas datu apstrādei, pirmkārt, ir jāatbilst Direktīvas 95/46 6. pantā minētajiem principiem par datu kvalitāti un, otrkārt, ir jāatbilst vienam no šīs pašas direktīvas 7. pantā uzskaitītajiem kritērijiem datu apstrādes atzīšanai par likumīgu (spriedums, 2014. gada 13. maijs, *Google Spain* un *Google*, C-131/12, EU:C:2014:317, 71. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 37 Direktīvas 95/46 7. pantā ir paredzēts izsmelošs un ierobežojošs tādu situāciju uzskaitījums, kuros personas datu apstrādi var uzskatīt par likumīgu. Dalībvalstis nedrīkst ne pievienot minētajam pantam jaunus principus, kas attiektos uz personas datu apstrādes likumību, ne arī paredzēt papildu prasības, kas grozītu kāda no šajā pantā ietvertajiem sešiem principiem piemērošanas jomu (spriedums, 2016. gada 19. oktobris, *Breyer*, C-582/14, EU:C:2016:779, 57. punkts).
- 38 No tā izriet, ka, lai personas datu apstrāde varētu tikt uzskatīta par likumīgu, uz to jāattiecas kādam no sešiem Direktīvas 95/46 7. pantā minētajiem gadījumiem.
- 39 Iesniedzējtiesas uzdotie jautājumi it īpaši attiecas uz principu datu apstrādes atzīšanai par likumīgu, kas ir minēts Direktīvas 95/46 7. panta f) punktā – kas ir tiesību norma, kura Rumānijas tiesību sistēmā ir transponēta ar Likuma Nr. 677/2001 5. panta 2. punkta e) apakšpunktu, uz kuru ir atsauce arī *ANSPDCP* Lēmuma Nr. 52/2012, – kurš attiecas konkrēti uz personas datu apstrādi, izmantojot videonovērošanu, – 6. pantā.
- 40 Šajā ziņā Direktīvas 95/46 7. panta f) punktā ir paredzēti trīs kumulatīvi nosacījumi, kam ir jābūt izpildītiem, lai personas datu apstrāde būtu likumīga, proti, pirmkārt, datu pārziņa vai trešo personu, kurām dati tiek atklāti, likumīgu interešu esamība, otrkārt, vajadzība apstrādāt personas datus likumīgo interešu ievērošanai un, treškārt, nosacījums, ka neprevalē tās personas pamattiesības un brīvības, uz kuru attiecas datu aizsardzība (spriedums, 2017. gada 4. maijs, Rīgas satiksme, C-13/16, EU:C:2017:336, 28. punkts).
- 41 Jāuzsver, ka Direktīvas 95/46 7. panta f) punktā nav prasīta datu subjekta piekrišana. Šāda piekrišana kā nosacījums, kuram ir pakārtota datu apstrāde, tomēr ir minēta vienīgi šīs direktīvas 7. panta a) punktā.
- 42 Šajā gadījumā pārziņa būtībā izvirzītais mērķis, ierīkojot tādu videonovērošanas sistēmu kā pamatlīnētā, proti, aizsargāt ēkas kopīpašnieku īpašumu, veselību un dzīvību, var tikt kvalificēts kā “likumīga interese” Direktīvas 95/46 7. panta f) punkta nozīmē. Tādējādi pirmais šajā tiesību normā minētais nosacījums šķiet esam izpildīts (pēc analogijas skat. spriedumu, 2014. gada 11. decembris, *Ryneš*, C-212/13, EU:C:2014:2428, 34. punkts).
- 43 Iesniedzējtiesa tomēr nav pārliccināta, vai pirmais no šajā 7. panta f) punktā paredzētajiem nosacījumiem ir jāsaprot tādējādi, ka attiecīgā pārziņa izvirzītajām interesēm jābūt, pirmkārt, “pierādītām” un, otrkārt, “tādām, kas ir radušās un pastāv apstrādes brīdī”.
- 44 Šajā ziņā jānorāda – kā apgalvojušas arī Rumānijas un Čehijas Republikas valdības, Īrija, Austrijas valdība, Portugāles valdība, kā arī Komisija –, ka, tā kā saskaņā ar Direktīvas 95/46 7. panta f) punktu pārzinim vai trešajai personai, kurai dati tiek atklāti, ir jābūt likumīgam interesēm, kas pamato šo apstrādi, šīm interesēm jābūt tādām, kas ir radušās un pastāv apstrādes brīdī, un šajā brīdī tās nevar būt hipotētiskas. Tomēr, novērtējot visus lietas apstākļus, nevar katrā ziņā prasīt, lai iepriekš būtu noticis īpašumu un personu drošības apdraudējums.
- 45 Šajā gadījumā tādā situācijā kā pamatlīnētā nosacījums par tādu interešu pastāvēšanu, kas ir radušās un pastāv apstrādes brīdī, katrā ziņā šķiet esam izpildīts, jo iesniedzējtiesa norāda, ka pirms videonovērošanas sistēmas ierīkošanas ir notikušas zādzības, ielaušanās un vandālisma akti, lai gan ēkas ieejā bija tikusi ierīkota drošības sistēma, ko veidoja namrunis un magnētiskā karte.

- 46 Attiecībā uz otro Direktīvas 95/46 7. panta f) punktā minēto nosacījumu, kas attiecas uz vajadzību apstrādāt datus likumīgo interešu ievērošanai, Tiesa ir atgādinājusi, ka atkāpes no personas datu aizsardzības principa un tā ierobežojumi ir piemērojami tikai tiktāl, ciktāl tas ir noteikti vajadzīgs (spriedums, 2017. gada 4. maijs, Rīgas satiksme, C-13/16, EU:C:2017:336, 30. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 47 Šis nosacījums iesniedzējtiesai uzliek pienākumu pārliedzināties, ka ar videonovērošanu pamatlietā sasniedzamās likumīgās datu apstrādes intereses, kas būtībā ir nodrošināt īpašumu un personu drošību un novērst pārkāpumu izdarīšanu, nevar saprātīgi tikt sasniegtas tikpat efektīvi ar citiem līdzekļiem, ar kuriem datu subjektu pamatbrīvības un pamattiesības, it īpaši Hartas 7. un 8. pantā garantētās tiesības uz privātās dzīves neaizskaramību un personas datu aizsardzību, tiktu aizskartas mazāk.
- 48 Turklāt, kā apgalvoja Komisija, nosacījums par vajadzību apstrādāt datus ir jāaplūko kopā ar t.s. “datu minimizēšanas” principu, kas nostiprināts Direktīvas 95/46 6. panta 1. punkta c) apakšpunktā un saskaņā ar kuru personas datiem jābūt “adekvātiem, attiecīgiem un ne pārmērīgā apjomā attiecībā uz nolūkiem, kādiem tie savākti un/vai tālāk apstrādāti”.
- 49 No Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem izriet, ka prasības attiecībā uz datu apstrādes pamatlietā samērīgumu šķiet esam ņemtas vērā. Nav strīda, ka alternatīvie pasākumi, ko veido pie ieejas ēkā ierīkota drošības sistēma, kuru veido namrunis un magnētiskā karte, sākotnēji tika veikti, bet izrādījās nepietiekami. Turklāt attiecīgā videonovērošanas iekārta ir aprobežota ar kopīpašuma koplietošanas telpām un piekļuves ēkai ceļiem.
- 50 Tomēr datu apstrādes, izmantojot videonovērošanas iekārtu, samērīgums ir jānovērtē, ņemot vērā konkrētas šīs iekārtas ierīkošanas un darbināšanas kārtības detaļas, kurām jāierobežo ietekme uz datu subjektu tiesībām un brīvībām, tajā pašā laikā nodrošinot attiecīgās videonovērošanas sistēmas efektivitāti.
- 51 Tādējādi, kā apgalvo Komisija, nosacījums par vajadzību apstrādāt datus paredz, ka pārzinim ir jāpārbauda, piemēram, vai nav pietiekami, ka videonovērošana darbojas vienīgi naktī vai ārpus parastā darba laika, un jābloķē vai jāizpludina attēli, kas uzņemti zonās, kur videonovērošana nav nepieciešama.
- 52 Visbeidzot attiecībā uz trešo Direktīvas 95/46 7. panta f) punktā minēto nosacījumu, kas attiecas uz datu subjekta, uz kuru attiecas datu aizsardzība, tādu pamattiesību un pamatbrīvību pastāvēšanu, kuras ir svarīgākas par pārziņa vai trešās personas, kurai tiek atklāti dati, likumīgajām interesēm, jāatgādina, kā jau atgādināts šā sprieduma 32. punktā, ka šī nosacījuma izvērtēšanai ir nepieciešams izvērtēt pretnostatītās tiesības un intereses attiecīgajā gadījumā atkarībā no attiecīgās situācijas konkrētiem apstākļiem, un šīs izvērtēšanas ietvaros ir jāņem vērā attiecīgās personas tiesību, kas izriet no Hartas 7. un 8. panta, nozīmīgums.
- 53 Šajā kontekstā Tiesa ir nospriedusi, ka Direktīvas 95/46 7. panta f) punkts nepieļauj to, ka dalībvalsts kategoriski un vispārīgi izslēdz iespēju apstrādāt atsevišķas personu datu kategorijas, neļaujot veikt konkrētajā gadījumā iesaistītu pretstatītu tiesību un interešu izsvēršanu. Dalībvalsts tāad nedrīkst attiecībā uz šīm kategorijām galīgi paredzēt pretstatītu tiesību un interešu izsvēršanas rezultātu, nepieļaujot citu iznākumu atsevišķa gadījuma īpašu apstākļu dēļ (spriedums, 2016. gada 19. oktobris, *Breyer*, C-582/14, EU:C:2016:779, 62. punkts).
- 54 Tāpat no Tiesas judikatūras izriet, ka šīs izsvēršanas veikšanas nolūkā ir iespējams ņemt vērā apstākli, ka personas, uz kuru attiecas minētā datu apstrāde, pamattiesību aizskāruma smagums var atšķirties atkarībā no iespējas piekļūt attiecīgajiem datiem publiski pieejamos avotos (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 4. maijs, Rīgas satiksme, C-13/16, EU:C:2017:336, 32. punkts).

- 55 Atšķirība starp datu apstrādi, kas atrodas publiski pieejamos avotos un avotos, kas nav publiski pieejami, ietver to, ka informācija par attiecīgās personas privāto dzīvi turpmāk būs zināma pārzinim un attiecīgajā gadījumā trešajām personām, kurām dati tiek atklāti. Šis būtiskais attiecīgās personas tiesību, kas ietvertas Hartas 7. un 8. pantā, pārkāpums ir jāņem vērā, līdzsvarojot to ar pārziņa vai trešo personu, kurām dati tiek atklāti, likumīgo interešu ievērošanu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 24. novembris, *Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito*, C-468/10 un C-469/10, EU:C:2011:777, 45. punkts).
- 56 Kritērijs par datu subjekta tiesību un brīvību pārkāpuma smagumu ir būtisks Direktīvas 95/46 7. panta f) punktā prasītās izsvēršanas jeb līdzsvarošanas katrā konkrētā gadījumā elements.
- 57 Šai ziņā jāņem vērā tostarp attiecīgo personas datu raksturs, it īpaši to iespējami sensitīvais raksturs, kā arī attiecīgo datu konkrētais raksturs un apstrādes kārtība, it īpaši to personu skaits, kurām ir piekļuve šiem datiem, un piekļuves datiem kārtība.
- 58 Tāpat šīs izsvēršanas nolūkos nozīme ir datu subjekta saprātīgām gaidām, ka šie personas dati netiks apstrādāti, ja attiecīgās lietas apstākļos šī persona nevar saprātīgi sagaidīt to turpmāku apstrādi.
- 59 Visbeidzot šie faktori ir jālīdzsvaro ar likumīgās intereses, kāda šajā gadījumā ir attiecīgās videonovērošanas sistēmai, ciktāl tā ir domāta būtībā tam, lai aizsargātu attiecīgās ēkas kopīpašnieku īpašumu, veselību un dzīvību, nozīmi visiem šiem kopīpašniekiem.
- 60 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz uzdotajiem jautājumiem jāatbild, ka Direktīvas 95/46 6. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 7. panta f) punkts, skatīti Hartas 7. un 8. panta gaismā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie neaizliedz tādas valsts tiesību normas, kuras bez datu subjektu piekrišanas atļauj ierīkot tādu videonovērošanas sistēmu kā pamatlietā, kas ierīkota dzīvojamās ēkas koplietošanas telpās, lai īstenotu likumīgas intereses apsargāt un aizsargāt personas un īpašumu, ja ar attiecīgās videonovērošanas sistēmas palīdzību veikta datu apstrāde atbilst šī 7. panta f) punktā minētajiem nosacījumiem; par to jāpārlicinās iesniedzējtiesai.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 61 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti 6. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 7. panta f) punkts, skatīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. un 8. panta gaismā, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie neaizliedz tādas valsts tiesību normas, kuras bez datu subjektu piekrišanas atļauj ierīkot tādu videonovērošanas sistēmu kā pamatlietā, kas ierīkota dzīvojamās ēkas koplietošanas telpās, lai īstenotu likumīgas intereses apsargāt un aizsargāt personas un īpašumu, ja ar attiecīgās videonovērošanas sistēmas palīdzību veikta datu apstrāde atbilst šī 7. panta f) punktā minētajiem nosacījumiem; par to jāpārlicinās iesniedzējtiesai.

[Paraksti]